

Vztah, spolupráce nebo jen komunikace.

Nejdříve by si měl každý katolík říci, co chce od Církve, od farního společenství. A to bez rozdílu, zda se jedná o kněze či jen o prostého věřícího. Každý, kdo se pokládá za součást farního společenství, Církve, by si měl tuto otázku položit v souvislosti s tím, co sám chce pro toto společenství udělat. V první řadě musí každý hledat společnou řeč - dialog, komunikaci. Ten, kdo si myslí, že monologem vytvoří společenství, se mýlí. Je nutno vyslechnout názory i ostatních, byť chybné. Umlčováním bez vysvětlování se nikdy společenství nevytvoří. Je nutno svoji práci nevyzvedávat nad práci ostatních. V tom je zárodek pýchy a první předpoklad rozpadu společenství. Každou práci je nutno hodnotit rozumně, pokud je to práce bohulibá. Středem a koordinátorem každé takovéto činnosti ve farnosti musí být kněz, který nevyvyšuje práci jednoho nad práci jiného. Jinak takovýto kněz farnost nestmeluje, ale rozkládá a takový kněz, jenž není schopen farnost stmelovat, by měl jít dělat nějakého úředníka. Bude to prospěšnější jak pro něj, tak pro věřící.

P.S.

Dal jsem našemu panu faráři P. Jozefovi Frelichovi tři otázky, na ně mi neodpověděl s tím, že odpoví ve farním časopise.

Josef Pavelek